

NICOLAUS

IV niedziela zwykła

IV tydzień psalterza

1 II 2015, nr 5(18) 2015

Ewangelia niedzielna

Uzdrowienie opętanego

W mieście Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie. Był właśnie w synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boży. Lecz Jezus rozkazał mu surowo: Milcz i wyjdź z niego. Wtedy duch nieczysty zaczął go targać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego. A wszyscy się zdumieli, tak że jeden drugiego pytał: Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne. I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

Pwt 18, 15-20

Ps 95, 1-2. 6-9 1 Kor 7, 32-35

Mk 1, 21-28

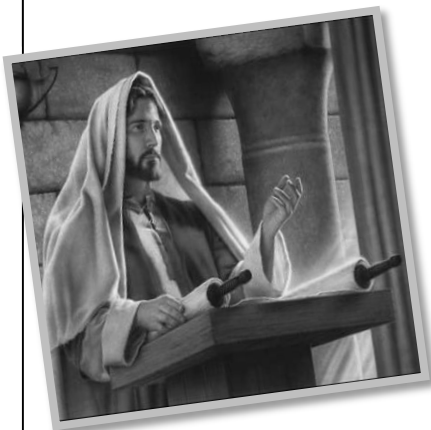
KOMENTUJE KS. KAMIL FALKOWSKI

Ciekawy szczegół zauważył św. Marek: ludzie zachwycali się nauką Jezusa - *uczył ich jak ten, który ma władzę, a nie tak jak uczeni w Piśmie*. Faryzeuszom wydawało się, że świetnie znają istotę Boga.

Można mieć doktorat z wiedzy o Bogu, znać moralność, prawo kanoniczne, katechizm, przepisy liturgiczne i ciągle o tym nauczać (a może lepiej: *pouczać*) z wysokości akademickiej katedry.

Można też mieć władzę. Nie chodzi o politykę czy wzajemne zależności. Chodzi o władzę *nad złym duchem*. Władzę uwalniania człowieka od dominującego zniewolenia, smutku, zła.

To prawda, że potrzebne jest solidne wykształcenie, dobre poznanie teorii, katechezy - tak buduje się solidne fundamenty. Dobrze jest się dziś zapytać: *po co ja to robię?* Nie wystarczy *pięknie mówić o Bogu*, szpanować wiedzą na religijnych salonach. Potrzebna jest wiara, która staje się władzą. Uwalniamy innych od *wpływow złego ducha*.

ŚWIATOWY DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

2 lutego cały Kościół obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. Możemy wejść do Świątyni Jerozolimskiej razem z Maryją i Józefem, aby na nowo przeżyć moment ofiarowania Jezusa Bogu Ojcu. Maryja ofiarowuje swój najcenniejszy Dar – swojego Syna, a tym samym z wielkiej miłości sama siebie składa w darze Ojcu. Jest to niedozowny wzór dla osób konsekrowanych, które z miłości ku Chrystusowi składają swój dar dla Pana – swoje życie.

Corocznie, w święto Ofiarowania Pańskiego, obchodzimy Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Ustanowił go Jan Paweł II, by cały Kościół powszechny mógł głębiej popatrzeć na dar życia poświęconego Bogu. *Życie konsekrowane znajduje się w samym sercu Kościoła, jako element o decydującym znaczeniu dla jego misji, ponieważ wyraża najgłębszą istotę powołania chrześcijańskiego oraz dążenie całego Kościoła-Oblubienicy do zjednoczenia z jedynym Oblubieńcem* – podkreśla Jan Paweł II w adhortacji apostołskiej *Vita consecrata*.

W dokumencie czytamy dalej: *Drogą życia osób konsekrowanych są rady ewangeliczne skierowane w prawdzie do wszystkich ochrzczonych, lecz osoby konsekrowane zobowiązują się żyć Ewangelią ślubując życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie, by sercem niepodzielnym służyć Chrystusowi i tym, do których zostali posłani. Poprzez ślub czystości dobrowolnie rezygnują z małżeństwa dla jedynej miłości, jaką jest Chrystus. Ślub ubóstwa jest odpowiedzią życia konsekrowanego na powszechnie obecną dzisiaj "materialistyczną żądzę posiadania, lekceważącą potrzeby i cierpienia słabszych i wyzută z wszelkiej troski o zachowanie równowagi zasobów naturalnych"* (VC, nr 89). *Posłuszeństwo właściwe dla życia konsekrowanego ukazuje w sposób szczególnie wyrazisty posłuszeństwo Chrystusa wobec Ojca i opierając się na tej właśnie tajemnicy, poświadczą, że nie ma sprzeczności między posłuszeństwem a wolnością* (VC, nr 91).

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem... J 15, 16

To Bóg przychodzi zawsze pierwszy i obdarza obfitością swoich darów. To, co może człowiek uczynić, to jedynie zaufać i pozwolić wejść Bogu w swoje życie i dać się poprowadzić.

Na rozpoczęcie Adwentu Papież Franciszek ogłosił Rok Życia Konsekrowanego, trwający w kościele od 30.11.2014 r. do 2.02.2016 r. Jest to okazja, by więcej opowiedzieć światu o życiu konsekrowanym, a więc powołanym do życia konsekrowanego o ich wybraniu i zadaniu, jakie stawia przed nimi Chrystus. Celem tego roku jest wdzięczność za osoby powołane i charyzmaty, którymi żyją oraz głębokie i szczerze rozmiłowanie się w Chrystusie, by z nową nadzieją pójść w przyszłość.

s. Danuta
niepokalanka

KIM SĄ OSOBY KONSEKROWANE?

Gdybyśmy przeprowadzili dziś sondę uliczną z pytaniem o pierwsze skojarzenie z wyrażeniem *osoby konsekrowane*, wśród odpowiedzi znalazłyby się zapewne wypowiedzi na temat zabezpieczania zabytków i dzieł sztuki przed upływem czasu, czyli na temat *konserwacji*. Nie byłaby to trafna odpowiedź. Osoby konsekrowane nie mają nic wspólnego z *konserwacją*. Jednak wśród odpowiedzi w naszej ulicznej sondzie mogłoby pojawić się jeszcze jedno, zupełnie trafne, skojarzenie – *konsekracja kościoła*. Z czym można wiązać to hasło? Nowo wybudowane kościoły są zwykle *konsekrowane* przez biskupa podczas specjalnej uroczystości – w naszej parafii każdego roku, w ostatnią niedzielę października świętujemy rocznicę konsekracji kościoła. Gdyby szukać prostego zastępnika dla słowa *konsekracja*, można by z powodzeniem użyć słowa *poświęcenie* – choć jest to inny rodzaj poświęcenia niż w przypadku święcenia pokarmów na Wielkanoc. Kiedy budynek, przeznaczony na kościół, jest *konsekrowany*, czyli poświęcony, oznacza to, że został wyłączony ze zwyczajnego użytku, czyli że, na przykład, nie organizuje się w nim dyskotek. Taki budynek od momentu konsekracji służy wyłącznie oddawaniu chwały Bogu (zwłaszcza podczas Mszy świętej oraz innych czynności liturgicznych). Można powiedzieć, że od momentu konsekracji dany budynek, który jest kościołem, należy wyłącznie i bezpośrednio do Boga. Można też konsekrować przedmioty, takie jak kielichy mszalne lub szaty liturgiczne, które od momentu konsekracji mogą służyć wyłącznie do kultu. Każde inne ich użycie jest nadużyciem. Oprócz tego, że są miejsca lub przedmioty konsekrowane, są też *osoby konsekrowane*. Określenia są podobne, więc zastanówmy się, jak ma się konsekracja przedmiotów do konsekracji osób. Przyjrzyjmy się trzem kwestiom związanym z konsekracją: jej celowi, powodowaną przez nią relacją do Boga i samemu aktowi konsekracji.

Podobnie jak celem istnienia przedmiotów lub miejsc konsekrowanych jest oddawanie chwały Bogu, tak celem życia osoby konsekrowanej staje się w pierwszym rzędzie oddawanie chwały Bogu. Co to znaczy? Mówi się, że Kościół, jako wspólnota wszystkich wierzących w Chrystusa, jest oblubienicą Chrystusa. Osoby konsekrowane są swego rodzaju delegatami całego Kościoła, które poprzez swoje życie mają być obrazem miłości pomiędzy Jezusem i Kościołem. Bogu oddaje się chwałę w sposób najpełniejszy przez to, że pozwala się Mu kochać siebie i przez to, że odwzajemnia Mu się miłość. Bo sam Bóg jest miłością. Ta miłość w przypadku osób konsekrowanych ma w sobie pewne podobieństwo do miłości i zjednoczenia między mężczyzną i kobietą w małżeństwie. Oznacza to, że relacja między osobą konsekrowaną i Bogiem jest wyłączna, trwała, wierna, oparta na zaufaniu, pełna troski, zdolna do poświęcenia siebie, otwarta na przyjęcie pomocy, darów etc.

Jeśli mówimy, że przedmioty i miejsca konsekrowane należą wyłącznie i bezpośrednio do Boga, to możemy tak również powiedzieć – w pewnej mierze – o osobach konsekrowanych. Kiedy mówimy, że osoby konsekrowane należą wyłącznie i bezpośrednio do Boga, to nie znaczy, że o innych wierzących nie możemy tak powiedzieć, tyle że inni wierzący oprócz tego, że należą do Boga, mają też żony, mężów, dzieci. Osoby konsekrowane natomiast mogą powiedzieć, że „kogoś mają”, wyłącznie o Bogu. Oznacza to, że kimś najważniejszym i najbliższym w życiu osoby konsekrowanej jest Bóg. Nie zmienia to faktu, że osoby konsekrowane kochają też ludzi, jednak w tym kochaniu zawsze pierwsze jest kochanie Boga. Bo szczególnie

zadaniem osób konsekrowanych jest szukanie obecności Boga w świecie. A nie ulega wątpliwości, że Bóg jest również obecny w człowieku. Osoby konsekrowane widzą Boga w konkretnych ludziach i w tych ludziach widzą swoją rodzinę: żonę, męża, dzieci, matkę, ojca i wszystkich bliskich, kochają Boga w nich. Idąc za głosem tej „rodziny” miłości, osoby konsekrowane podejmują misję Jezusa w odniesieniu do innych ludzi, głosząc Ewangelię, zajmując się ubogimi, chorymi i bezbronnymi czy modląc się za cały świat i każdego z osobna.

Skąd jednak biorą się osoby konsekrowane?

Konsekracja przedmiotów i miejsc dokonuje się przez specjalne obrzędy – podobnie jest w przypadku osób konsekrowanych. Konsekracja osób – mężczyzn i kobiet – dokonuje się poprzez złożenie przez nie publicznych przyrzeczeń lub ślubów (inaczej *profesji*), przez które osoba konsekrowana zobowiązuje się do życia radykalnie według tak zwanych rad ewangelicznych, czyli czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Rady ewangeliczne nie są bezpośrednio nazwane w ten sposób w Ewangelii, jednak są to charakterystyczne cechy życia Pana Jezusa, które można wywnioskować z opisu Ewangelii. Nie są to przykazania, ale rady, sugestie, które wskazują, jak naśladować Jezusa. Wszyscy ochrzczeni są zaproszeni do tego, żeby stosować się do rad ewangelicznych, czyli żeby próbować naśladować styl życia i sposób myślenia Jezusa, jednak każdy odpowiednio do trybu życia jakie prowadzi, czyli w zależności od tego, czy ktoś żyje w małżeństwie, czy jako osoba samotna, czy jako ksiądz. Osoby konsekrowane poprzez swoje przyrzeczenia lub śluby zamieniają radę w swój obowiązek. Śluby oznaczają deklarację chęci podjęcia stylu życia Jezusa w sposób wierny i radykalny. Przyjrzyjmy się pokrótce, co to oznacza.

Osoby konsekrowane poprzez ślub czystości nie tylko rezygnują z życia małżeńskiego i rodzinnego – w tym także ze współżycia seksualnego, – ale przede wszystkim decydują, że pierwszą relacją przed wszystkimi innymi będzie dla nich relacja z Bogiem i że właśnie ta relacja będzie nadawała sens wszystkim innym działaniom w ich życiu. Kolejny ze ślubów – ślub ubóstwa to w życiu osób konsekrowanych nie wyłącznie rezygnacja z posiadania czegokolwiek na własność, ale przede wszystkim decyzja na to, że w ich życiu najwyższą wartością i jedynym bogactwem będzie Bóg. Natomiast ślub posłuszeństwa to nie jest rezygnacja z własnej woli na rzecz przełożonych, ale wybór perspektywy Boga i Jego wizji na życie, jako najistotniejszych. Kiedy patrzy się na rady ewangeliczne od strony rezygnacji, można zobaczyć niemal wyłącznie stratę i przegraną, bo właśnie z udanym życiem rodzinnym, pieniędzmi i nieskrępowaną swobodą łączymy przeważnie szczęście. Jednak **spoglądając na czystość, ubóstwo i posłuszeństwo od strony wartości, które za nimi stoją, można zobaczyć drogę do szczęścia, którą wyznaczają. To szczęście płynie z zaufania Bogu, wyboru Jego perspektywy na życie i świat, a w końcu z przyjęcia Jego miłości i opieki.**

Ale gdzie w zasadzie można spotkać osoby, które idą tą drogą?

Osoby konsekrowane to wspólna nazwa dla sióstr i braci zakonnych, mnichów i mniszek, dziewczic i wdów konsekrowanych. Katolicy prowadzący życie konsekrowane to w XXI wieku mniej więcej 1% światowego Kościoła. Jednak w ciągu całej jego historii ta zawsze znikoma mniejszość stanowiła zarazem jego istotny element i klucz do odnowy. W Roku Życia Konsekrowanego módlmy się szczególnie o błogosławieństwo i łaskę dla tych, którzy podejmują ten tryb życia.

br. Radosław Więclawek - dominikanin

WIZYTA DUSZPASTERSKA

PLAN KOLEJY

2-9 lutego 2015

PONIEDZIAŁEK, 2 lutego

od godziny 16 00

os. Polna 4 (blok) – 4 księży

WTOREK, 3 lutego

od godziny 16.00

os. Polna 5 (blok) – 2 księży

os. Polna 6 (blok) – 2 księży

od godz. 18.00

ul. Medalowa 2A – 4 księży

ŚRODA, 4 lutego

od godziny 16.00

os. Polna 7 (blok) – 2 księży

os. Polna 8 (blok) – 2 księży

od godz. 18.00

ul. Olimpijska 18 (blok) – 1 ksiądz

ul. Olimpijska 18A (blok) – 2 księży

CZWARTEK, 5 lutego

od godziny 16.00:

os. Polna 9 (blok) – 1 ksiądz

os. Polna 10 (blok) – 3 księży

PIĄTEK, 6 lutego

od godz. 16.00

ul. Mogielnicka 30 (blok) – 2 księży

SOBOTA, 7 lutego

od godz. 9.00

ul. Olimpijska 7 (blok) – 2 księży

ul. Olimpijska 9 (blok) – 2 księży

PONIEDZIAŁEK, 9 lutego

od godziny 16 00

ul. Mogielnicka 30A (blok) – 2 księży

ul. Mogielnicka 30B (blok) – 2 księży

Prosimy o samochody na godz. 15.45,

które zawiozą księży na koleję do miejscowości
poza Grójcem.

**W czasie kolejdy kancelaria parafialna
po południu będzie nieczynna.**

W dniach 19-25 kwietnia 2015

zapraszamy na pielgrzymkę samolotową
**do Sanktuarium Matki Bożej w Fatimie
i św. Jakuba w Santiago de Compostela.**

Dokładniejsze informacje u ks. Pawła.

Program pielgrzymki na: www.mikolaj.grojec.eu

Ilość miejsc ograniczona.

Parafia św. Mikołaja w Grójcu

ul. Worowska 1, tel. (48) 664 23 65
E-mail: sw.mikolaj.grojec@gmail.com

STRONA INTERNETOWA

www.mikolaj.grojec.eu

MSZE ŚWIĘTE

W DNI POWSZEDNIE:

6.30, 7.30, 18.00

W NIEDZIELE:

6.30, 8.00

9.30 - dla młodzieży,

Msza zbiorowa

11.00 - dla rodzin z dziećmi

12.30 - suma za parafian

17.00, 19.00

WYPOMINKI ROCZNE

Msza św. w każdy
I poniedziałek miesiąca
o godz. 18.00

NOWENNA

DO MATKI BOŻEJ

NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

środa - godz. 18.00

KANCELARIA CZYNNA

OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU

- od 8.30 do 10.00

- od 16.00 do 17.30

KONTO

BS w Grójcu, ul. Jatkowa 3

17912800022001000002730001

REDAKCJA

Pismo redaguje zespół z parafii św. Mikołaja w Grójcu

kontakt do redakcji: nicolaus.grojec@gmail.com

OGŁOSZENIA

PARAFIALNE

1 LUTEGO 2015

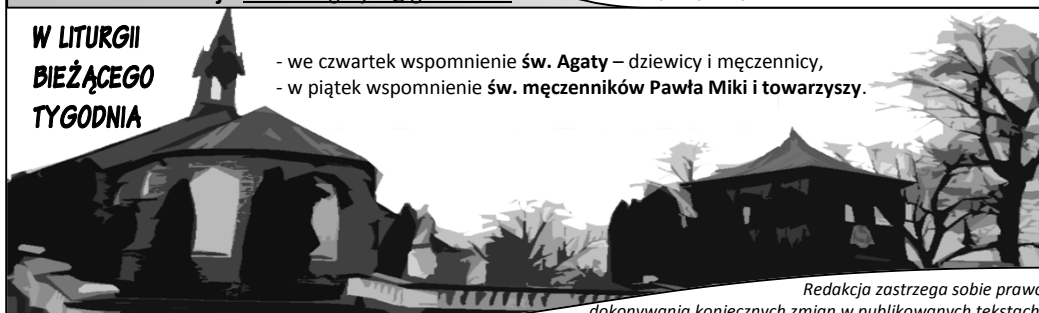
IV NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Dzisiaj po sumie adoracja Najświętszego Sakramentu z racji I niedzieli miesiąca.
2. Zapraszamy narzeczonych przygotowujących się do sakramentu małżeństwa na nauki przedmażeńskie. Pierwsze spotkanie będzie dzisiaj, **1 lutego o godz. 18.00** w salach domu parafialnego ul. Worowska 1.
3. Jutro 2 lutego obchodzimy **Święto Ofiarowania Pańskiego** w polskiej tradycji zwane **świętem Matki Bożej Gromnicznej**. Mszę św. o godz. 6.30, 7.30, 10 i 18. Prośmy o przyniesienie do kościoła świec, które będą błogosławione podczas każdej Mszy św. Dzień 2 lutego jest obchodzony w Kościele jako **Dzień Życia Konsekrowanego**. Pamiętajmy w modlitwach o siostrach i braciach zakonnych. **Sz szczególnie polecamy Bogu siostry pracujące na terenie naszej parafii: Córki Maryi Niepokalanej oraz Adorantki Krwi Chrystusa.**
4. Również jutro, w poniedziałek 2 lutego o godz. 17.00 **będziemy się modlić w wypominkach za zmarłych**, a o godz. 18.00 **Msza św. wypominkowa.**
5. **Rodziców dzieci z klas II**, które przygotowują się do I Komunii św. zapraszamy na spotkanie w środę **4 lutego o godz. 19.00** w kościele.
6. W tym tygodniu 6 lutego przypada **pierwszy piątek miesiąca. Msza św. wotywna o Najświętszym Sercu Pana Jezusa** o godz. 18. **Spowiedź** podczas każdej Mszy św. Dzieci zapraszamy na spowiedź od o godz. 16, a na Mszę św. o godz. 16.30.
7. **W pierwsze piątki miesiąca odwiedzamy naszych chorych zamieszkałych na terenie naszej parafii.** Zgłoszenia nowych chorych przyjmujemy w zakrystii lub kancelarii.
8. **Spotkanie wspólnoty Rodziny Radia Maryja** w piątek 6 lutego po Mszy św. wieczornej w domu katechetycznym.
9. W sobotę 7 lutego po Mszy św. o godz. 7.30 nabożeństwo z racji pierwszej soboty miesiąca.
10. W kiosku parafialnym możemy nabyć tygodniki katolickie „Gościa Niedzielnego” i „Niedzielę”. Do „Gościa Niedzielnego” dołączona jest dzisiaj płyta DVD z pasjonującym filmem o **św. Teresie z Avila.**
11. Trwa w naszej parafii wizyta **duszpasterska zwana koledą.** Jest to czas wspólnej modlitwy, błogosławieństwa domu oraz spotkania i rozmowy z duszpasterzami. Nowych mieszkańców lub tych, którzy chcieliby po raz pierwszy zaprosić księdza, prosimy o zgłoszenie się do zakrystii lub kancelarii.
12. **W ostatnim czasie zmarli nasi parafianie:**
 - śp. Zdzisław Witczak,
 - śp. Leszek Sobczak,
 - śp. Zofia Matejuk.Polećmy ich Miłosierdziu Bożemu. Wieczny odpoczynek.....

W LITURGII BIEŻĄCEGO TYGODNIA

- we czwartek wspomnienie św. Agaty – dziewicy i męczennicy,
- w piątek wspomnienie św. męczenników Pawła Miki i towarzyszy.

DRUK
GAZETY

inferior ZAPROSZENIA
drukarnia
offsetowa

na chrzest, komunię, ślub. Grójec, ul. Jabłoniowa 8, tel. 48 664 57 31, drukarnia@inferior.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach. Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.